

Schemat procedury kontroli GIIF

Schemat Procedury kontroli, przygotowany na podstawie art. 47 ust. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221 ze zm.), dotyczącej wykonywania przez instytucje obowiązane obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, określonych w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2023 r. poz. 1124 ze zm.).

Schemat Procedury Kontroli

Ilekróć w niniejszej procedurze jest mowa o:

1. ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, ze zm.),
2. KPA – rozumie się przez to ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2023 r. poz. 775, ze zm.),
3. Dyrektywie 2015/849 – rozumie się przez to dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 5 czerwca 2015 r.),
4. rozporządzeniu 2015/847 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia WE) nr 1781/2006 (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 1),
5. ustawie sankcyjnej – rozumie się przez to ustawę z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 129),
6. rozporządzeniu 765/2006 – rozumie się przez to rozporządzenie Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczące środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy (Dz. Urz. UE L 134 z 20.05.2006, str. 1, ze zm.),
7. rozporządzeniu 269/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 78 z 17.03.2014, str. 6, ze zm.),
8. rozporządzeniu 833/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. Urz. UE L 229 z 31.07.2014, str. 1, ze zm.),
9. rozporządzeniu 1093/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. U. L 331 z 15.12.2010, s. 12),
10. Standardach kontroli w administracji rządowej – rozumie się przez to dokument z 31 sierpnia 2017 r., podpisany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, określający standardy kontroli w administracji rządowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2011 r., Nr 185 poz. 1092, ze zm.),

11. Prawie przedsiębiorców – rozumie się przez to ustawę z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, ze zm.),
12. Ministrze Finansów - rozumie się przez to Ministra właściwego do spraw finansów publicznych będącego naczelnym organem informacji finansowej oraz sprawującego nadzór nad fundacjami,
13. Generalnym Inspektorze – rozumie się przez to Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, o którym mowa w art. 10 ustawy,
14. kontroli Generalnego Inspektora – rozumie przez to kontrolę sprawowaną przez Generalnego Inspektora na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 7 i art. 130 ust. 1 ustawy,
15. kontroli Ministra – rozumie się przez to kontrolę sprawowaną przez Ministra Finansów na podstawie art. 130 ust. 2 pkt 3 ustawy w odniesieniu do nadzorowanych fundacji,
16. Departamencie – rozumie się przez to Departament Informacji Finansowej w Ministerstwie Finansów,
17. Dyrektorze Departamentu – rozumie się przez to Dyrektora Departamentu Informacji Finansowej lub Zastępcę Dyrektora Departamentu Informacji Finansowej,
18. Wydziale – rozumie się przez to Wydział Kontroli Departamentu Informacji Finansowej,
19. Naczelniku Wydziału – rozumie się przez to Naczelnika Wydziału Kontroli lub osobę zastępującą Naczelnika Wydziału Kontroli w Departamencie Informacji Finansowej,
20. Kontrolerze – rozumie się przez to pracownika Departamentu, upoważnionego przez Generalnego Inspektora lub przez Ministra Finansów do przeprowadzania kontroli,
21. Osobie upoważnionej do reprezentowania instytucji obowiązanej - rozumie się przez to osobę, która została pisemnie upoważniona przez instytucję obowiązaną do jej reprezentowania w trakcie przeprowadzania kontroli,
22. Instytucji obowiązanej – rozumie się przez to podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy,
23. Fundacji – rozumie się przez to fundacje ustanowione na podstawie ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. z 2023 r. poz. 166), w zakresie w jakim przyjmują lub dokonują płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10.000 euro, bez względu na to, czy płatność jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się powiązane,
24. SI*GIIF – rozumie się przez to system informatyczny Generalnego Inspektora Informacji Finansowej,
25. STIR – rozumie się przez to system teleinformatyczny izby rozliczeniowej spełniający minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych określone w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2320).

§ 1.

Generalny Inspektor sprawuje kontrolę wykonywania przez instytucje obowiązane obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Minister Finansów sprawuje kontrolę wykonywania przez nadzorowane fundacje obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

§ 3.

Kontrola może być prowadzona jako kontrola planowa lub kontrola doraźna.

§ 4.

Kontrolerzy stosują niniejszą procedurę również w przypadku kontroli przestrzegania środków ograniczających określonych w rozporządzeniu 765/2006, rozporządzeniu 269/2014, rozporządzeniu 833/2014 i ustawie sankcyjnej – w odniesieniu do instytucji obowiązanych.

§ 5.

Generalny Inspektor zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Finansów ogólny schemat procedury kontroli.

§ 6.

1. Przeprowadzenie kontroli poprzedza ustalenie przez Naczelnika Wydziału oraz kontrolerów założeń do kontroli, w tym w szczególności:
 1. ustalenie przedmiotu działalności kontrolowanej instytucji obowiązanej,
 2. zakresu kontroli poprzez określenie jakie obowiązki dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu będą badane,
 3. okresu objętego kontrolą,
 4. sposobu doboru próby objętej badaniem i jej wielkości,
 5. innych okoliczności mających wpływ na zakres kontroli.
2. Założenia do kontroli mogą ulegać zmianie w trakcie przeprowadzania kontroli.
3. Jeżeli z założeń do kontroli nie wynika inaczej próba do kontroli wybierana jest w sposób losowy.
4. Kontrolerzy dokumentują ustalenia dokonane podczas kontroli.

§ 7.

1. Dyrektor Departamentu lub Naczelnik Wydziału zawiadamia instytucję obowiązaną o zamiarze wszczęcia kontroli.
2. Kontrolę wszczyna się nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli.
3. Jeżeli kontrola nie zostanie wszczęta w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, to wszczęcie kontroli wymaga ponownego zawiadomienia.
4. Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, zawiera:
 1. oznaczenie organu,
 2. datę i miejsce wystawienia,
 3. oznaczenie instytucji obowiązanej,
 4. wskazanie zakresu przedmiotowego kontroli,
 5. imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji,

6. żądanie niezwłocznego, pisemnego przekazania na adres email sekretariatu Departamentu lub jednego z kontrolerów przez instytucję obowiązaną informacją na temat tego, czy w zaplanowanym okresie przeprowadzenia kontroli, prowadzona będzie inna kontrola organów władzy publicznej.
5. Na pisemny wniosek instytucji obowiązanej kontrola może być wszczęta przed upływem 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.
6. W sytuacjach określonych w art. 48 ust. 11 pkt 2 Prawa przedsiębiorców kontrola może być wszczęta bez zawiadomienia kontrolowanej instytucji obowiązanej.
7. Uzasadnienie przyczyny braku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli umieszcza się w protokole kontroli.

§ 8.

1. Nie można równocześnie podejmować i prowadzić więcej niż jednej kontroli działalności instytucji obowiązanej, z wyłączeniem przypadków, gdy:
 1. ratyfikowane umowy międzynarodowe albo bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej stanowią inaczej,
 2. przeprowadzenie kontroli jest niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia,
 3. instytucja obowiązana wyraziła pisemną zgodę na równoczesne podjęcie i prowadzenie więcej niż jednej kontroli.
2. Jeżeli działalność instytucji obowiązanej objęto kontrolą innego organu, kontroler może odstąpić od podjęcia czynności kontrolnych lub ustalić inny termin przeprowadzenia kontroli.

§ 9.

1. Czas trwania wszystkich kontroli w instytucji obowiązanej w jednym roku kalendarzowym nie może przekraczać w odniesieniu do:
 1. mikroprzedsiębiorców - 12 dni roboczych,
 2. małych przedsiębiorców - 18 dni roboczych,
 3. średnich przedsiębiorców - 24 dni roboczych,
 4. pozostałych przedsiębiorców – 48 dni roboczych.
2. Terminów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje w przypadku gdy:
 1. ratyfikowane umowy międzynarodowe albo bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej stanowią inaczej,
 2. przeprowadzenie kontroli jest niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia.
 3. Przedłużenie czasu trwania kontroli jest możliwe jedynie z przyczyn niezależnych od organu kontroli i wymaga uzasadnienia na piśmie. Uzasadnienie doręcza się kontrolowanej instytucji obowiązanej.
 4. Jeżeli wyniki kontroli wykazały rażące naruszenie przepisów prawa przez instytucję obowiązaną, można przeprowadzić powtórny kontrolę w tym samym zakresie

przedmiotowym w danym roku kalendarzowym, a czas jej trwania nie może przekraczać 7 dni. Czasu trwania powtórnej kontroli nie wlicza się do czasu, o którym mowa w ust. 1.

§ 10.

1. Kontrolę w instytucjach obowiązanych przeprowadza co najmniej dwóch imiennie upoważnionych przez Generalnego Inspektora pracowników Departamentu po okazaniu legitymacji służbowej oraz upoważnienia. Zakres kontroli nie może wykraczać poza zakres wskazany w upoważnieniu.
2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli jest udzielane w formie pisemnej i zawiera następujące dane:
 1. numer według ewidencji upoważnień,
 2. podstawę prawną do przeprowadzenia kontroli,
 3. oznaczenie organu przeprowadzającego kontrolę,
 4. datę i miejsce wystawienia upoważnienia,
 5. imię i nazwisko kontrolera oraz numer jego legitymacji służbowej,
 6. oznaczenie kontrolowanej instytucji obowiązanej,
 7. miejsce przeprowadzenia kontroli,
 8. przedmiot oraz zakres kontroli,
 9. datę rozpoczęcia kontroli oraz przewidywany czas jej trwania,
 10. podpis osoby udzielającej upoważnienia,
 11. pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanej instytucji obowiązanej.
3. Wydział prowadzi ewidencję wydanych upoważnień do przeprowadzenia kontroli.
4. Kontrolerzy dokonują wpisów w prowadzonej przez kontrolowaną instytucję obowiązaną Książce kontroli.

§ 11.

1. Czynności kontrolnych dokonuje kontroler w miejscu prowadzenia działalności przez kontrolowaną instytucję obowiązaną oraz w każdym innym miejscu związanym z prowadzoną przez nią działalnością, w dniach i w godzinach pracy kontrolowanej instytucji obowiązanej.
2. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego czynności kontrolne niecierpiące zwłoki mogą być podejmowane w dniach wolnych od pracy lub poza godzinami pracy kontrolowanej instytucji obowiązanej po uprzednim poinformowaniu o tym osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanej instytucji obowiązanej.
3. Poszczególne czynności kontrolne mogą być podejmowane również poza miejscem określonym w ust. 1, w szczególności w budynku Ministerstwa Finansów, jeżeli jest to uzasadnione charakterem tych czynności oraz może przyczynić się do szybszego i skuteczniejszego przeprowadzenia kontroli.
4. Zgodnie z art. 51 ust. 3a Prawo przedsiębiorców, za zgodą przedsiębiorcy kontrola lub poszczególne czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w sposób zdalny za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jeżeli może to

usprawnić prowadzenie kontroli lub przemawia za tym charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej.

5. Kontrola zdalna rozpoczyna się po uzyskaniu zgody kontrolowanej instytucji obowiązanej na piśmie. Czynności takie jak przekazanie upoważnień do kontroli, okazanie legitymacji służbowych kontrolerów oraz pouczenie o prawach i obowiązkach dokonywane są na miejscu w siedzibie kontrolowanej instytucji lub w każdym innym miejscu związanym z prowadzoną przez nią działalnością, w obecności osób upoważnionych do reprezentowania instytucji obowiązanej na kontroli. Podczas kontroli zdalnej, wymiana informacji, w tym żądania kontrolerów i odpowiedzi instytucji kontrolowanej, a także przekazywanie materiałów dowodowych następuje w sposób ustalony z tą instytucją.

§ 12.

1. Kontroler jest uprawniony do swobodnego poruszania się w miejscach i pomieszczeniach objętych kontrolą, bez obowiązku uzyskania przepustki.
2. Kontroler nie podlega rewizji osobistej.
3. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności osoby upoważnionej przez kontrolowaną instytucję obowiązaną, z wyjątkiem czynności, o których mowa w § 13 ust. 3.
4. Po zakończeniu czynności kontrolnych, a przed podpisaniem protokołu kontroli, kontroler może zwrócić się do kontrolowanej instytucji obowiązanej o złożenie w wyznaczonym terminie dodatkowych dokumentów oraz pisemnych wyjaśnień w zakresie objętym kontrolą. Do 30 dniowego terminu na doręczenie protokołu kontroli nie wlicza się okresu od dnia wysłania żądania pisemnych wyjaśnień do dnia otrzymania dodatkowych wyjaśnień lub dokumentów.

§ 13.

1. Kontrolowana instytucja obowiązana ma obowiązek zapewnić kontrolerowi warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności:
 1. przedstawić w wyznaczonym terminie żądane dokumenty i materiały,
 2. zapewnić terminowe udzielanie informacji,
 3. udostępnić w niezbędnym zakresie środki łączności, a także inne urządzenia techniczne,
 4. umożliwić sporządzanie kopii, filmowanie, fotografowanie, dokonywanie nagrań dźwiękowych,
 5. przedłożyć urzędowe tłumaczenia na język polski sporządzonych w języku obcym dokumentów mających znaczenie dla kontroli.
2. Koszty wykonywania ww. obowiązków ponosi kontrolowana instytucja obowiązana.

§ 14.

1. Kontroler realizuje ustawowe obowiązki informacyjne wobec instytucji obowiązanej poprzez przekazanie podczas rozpoczęcia kontroli osobie upoważnionej do reprezentowania instytucji obowiązanej w czasie kontroli pisemnego pouczenia o prawach i obowiązkach kontrolowanej instytucji. Pisemne pouczenie określa:
 1. prawa i obowiązki kontrolowanej instytucji obowiązanej,
 2. prawne skutki utrudniania lub uniemożliwiania przeprowadzenia czynności kontrolnych,

3. treść pouczenia o odpowiedzialności za złożenie nieprawdziwych wyjaśnień lub zatajenie prawdy.
2. Przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej kontroler ustnie informuje o prawnych skutkach utrudniania lub uniemożliwiania przeprowadzenia czynności kontrolnych, a także o treści pouczenia o odpowiedzialności za złożenie nieprawdziwych wyjaśnień lub zatajenie prawdy na podstawie art. 233 Kodeksu karnego.

§ 15.

1. Pytania, wnioski i żądania adresowane do kontrolowanej instytucji obowiązanej kontroler formułuje na piśmie i przekazuje osobie upoważnionej przez kontrolowaną instytucję obowiązaną. Kontroler odbiera od osoby upoważnionej przez kontrolowaną instytucję obowiązaną kopię pisma, o którym mowa w ust. 1, z datą odbioru oraz jej podpisem.
2. W przypadku kontroli zdalnej, pisma adresowane do kontrolowanej instytucji obowiązanej podpisane są przez kontrolerów kwalifikowanym podpisem elektronicznym i przekazywane na ustalone wcześniej adresy e-mail osób upoważnionych do reprezentowania instytucji za potwierdzeniem dostarczenia wiadomości.
3. Informacje pisemne sporządzane przez kontrolowaną instytucję obowiązaną na potrzeby przeprowadzanej kontroli są podpisywane przez osoby upoważnione do ich sporządzenia. Przekazywane dokumenty mogą być podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, przekazywane na piśmie do rąk kontrolerów lub przez operatora pocztowego. W przypadku odmowy złożenia podpisu kontroler sporządza stosowną adnotację w protokole przekazania materiałów.
4. Zgodność z oryginałem kopii przekazywanych dokumentów potwierdza osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanej instytucji obowiązanej. Potwierdzenie to zawiera klauzulę „za zgodność z oryginałem” oraz podpis osoby dokonującej potwierdzenia.
5. Zgodność z oryginałem kopii danych umieszczonych w systemach informatycznych lub kopii danych utrwalonych na innych nośnikach informacji, potwierdza się na piśmie, ze wskazaniem zawartości nośnika oraz jego rodzaju, przez osoby upoważnione do reprezentowania kontrolowanej instytucji obowiązanej.

§ 16.

1. Odebranie przez kontrolera ustnych wyjaśnień wymaga sporządzenia protokołu, w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowana instytucja obowiązana. Kontroler oraz osoba składająca ustne wyjaśnienia podpisują protokół oraz parafują każdą jego stronę.
2. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę składającą ustne wyjaśnienia, w protokole zamieszcza się stosowną adnotację z podaniem przyczyn odmowy.
3. Wyjaśnienia udzielane ustnie mogą być utrwalane przez kontrolera przy wykorzystaniu urządzenia rejestrującego, po uprzednim poinformowaniu o tym osoby składającej wyjaśnienia. W czynnościach, o których mowa w ust. 1, może uczestniczyć osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanej instytucji obowiązanej. Przepisów ust. 1 nie stosuje się.
4. Kontroler przekazuje kontrolowanej instytucji obowiązanej na nośniku elektronicznym kopię wyjaśnień ustnych utrwalonych za pomocą urządzenia rejestrującego. Kontrolowana instytucja obowiązana lub osoba przez nią upoważniona poświadcza pisemnie otrzymanie takiej kopii.

§ 17.

1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.
2. Protokół kontroli zawiera:
 1. nazwę i adres kontrolowanej jednostki obowiązanej,
 2. imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe kontrolerów,
 3. datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wzmianki o jego zmianach,
 4. określenie przedmiotowego zakresu kontroli,
 5. określenie dnia rozpoczęcia i zakończenia kontroli,
 6. imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe osób składających oświadczenia i udzielających informacji, wyjaśnień oraz składających zeznania w trakcie przeprowadzania kontroli,
 7. opis wykonanych czynności kontrolnych, ustaleń faktycznych oraz opis stwierdzonych nieprawidłowości i ich zakres oraz osoby odpowiedzialne za te nieprawidłowości,
 8. opis załączników (spis akt), z podaniem nazwy każdego załącznika,
 9. pouczenie podmiotu kontrolowanego o przysługującym prawie zgłoszenia zastrzeżeń do protokołu,
 10. określenie miejsca i dnia sporządzenia protokołu kontroli.
3. Protokół kontroli wysyła się kontrolowanej instytucji obowiązanej w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli bezpośrednio lub za pokwitowaniem przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. poz. 2320 oraz z 2021 r. poz. 72 i 802).
4. Kontrolerzy weryfikują, czy instytucja kontrolowana przekazała egzemplarz protokołu w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu kontroli oraz czy osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanej instytucji obowiązanej parafowała każdą stronę protokołu kontroli.
5. W przypadku odmowy podpisania protokołu kontroli, kontroler umieszcza na egzemplarzu protokołu kontroli, który otrzymuje Generalny Inspektor, odpowiednią adnotację o odmowie jego podpisania.
6. Po rozpatrzeniu zastrzeżeń kontrolowanej instytucji obowiązanej, jednak nie później niż po upływie 30 dni od dnia ich otrzymania, Naczelnik Wydziału lub Dyrektor Departamentu w przypadku ich uwzględnienia, dokonuje zmiany protokołu kontroli w niezbędnym zakresie w formie pisemnego aneksu, zaś w przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń przedstawia pisemne stanowisko z uzasadnieniem. Oczywiste omyłki pisarskie lub rachunkowe prostuje kontroler, parafując sprostowania. Naczelnik Wydziału lub Dyrektor Departamentu o sprostowaniu oczywistych omyłek informuje pisemnie kontrolowaną instytucję obowiązaną.

§ 18.

1. Kontroler sporządza projekt wystąpienia pokontrolnego Generalnego Inspektora, który podpisuje Dyrektor Departamentu lub Naczelnik Wydziału, w terminie 30 dni od dnia wysłania kontrolowanej instytucji obowiązanej:
 1. protokołu kontroli – w przypadku braku zastrzeżeń,

2. stanowiska do zastrzeżeń lub/i pisemnego aneksu do protokołu kontroli – w przypadku zastrzeżeń.
2. Wystąpienie pokontrolne doręcza się kontrolowanej instytucji obowiązanej.
3. Wystąpienie pokontrolne zawiera:
 1. ocenę działalności kontrolowanej instytucji obowiązanej w zakresie objętym kontrolą, zwięzły opis ustaleń kontroli, a w przypadku ustalenia nieprawidłowości – wskazanie przepisów prawa, które zostały naruszone,
 2. zalecenia pokontrolne ze wskazaniem sposobu i terminu usunięcia ustalonych nieprawidłowości.
4. Kontrolerzy sprawdzają, czy w terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego kontrolowana instytucja obowiązana przesłała informację o sposobie realizacji zaleceń pokontrolnych lub o stanie ich realizacji, wraz ze wskazaniem ostatecznego terminu ich wykonania. W przypadku braku takiej informacji kontrolerzy wystosowują do kontrolowanej instytucji obowiązanej ponaglenie.

§ 19.

1. W uzasadnionych przypadkach kontrolerzy mogą odstąpić od dalszego przeprowadzania czynności kontrolnych.
2. Kontrolerzy informują pisemnie o odstąpieniu od czynności kontrolnych instytucję obowiązaną.

§ 20.

1. Kontroler niezwłocznie informuje bezpośredniego przełożonego o ujawnionych podczas wykonywania czynności kontrolnych okolicznościach wskazujących na uzasadnione podejrzenie przestępstwa lub wykroczenia.
2. Dyrektor Departamentu podejmuje decyzję w przedmiocie złożenia do właściwego organu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, organowi właściwemu do ścigania przestępstwa lub wykroczenia.
3. Kontroler informuje niezwłocznie bezpośredniego przełożonego o ujawnionych w trakcie kontroli naruszeniach, o których mowa w art. 147 lub 148 ustawy.

§ 21.

Kontroler udostępnia sprawę kontroli komórce organizacyjnej w Departamencie odpowiedzialnej za prowadzenie postępowań administracyjnych, w terminie 7 dni od dnia otrzymania od kontrolowanej instytucji obowiązanej informacji o sposobie realizacji zaleceń pokontrolnych lub o stanie ich realizacji.

§ 22.

Do kontroli fundacji, nadzorowanych przez Ministra Finansów, stosuje się odpowiednio przepisy niniejszej procedury, z uwzględnieniem tego, że Minister Finansów lub upoważniona przez niego osoba podpisuje plany kontroli, zleca kontrolę doraźną, upoważnienia do kontroli, zastrzeżenia do protokołu kontroli oraz wystąpienia pokontrolne.